

Жола

Чӣ аҷаб шукуфт бахтам

Наёми мусофир

Меравам, меравам ба роҳи сафар,
Гар бигирад наса суроғамро.
Гу ба ӯ: «мурғи ошиқи шабзод,
Нест дар ошёнӣ худ дигар!»

Гар ту ҳам ёди ман кунӣ гаҳ-гоҳ,
Сар ба саҳро бинеҳ ба оромӣ.
Бишнавай шояд аз парандаи дур,
Нағмаҳои маро, садоямро.

Бар лаби сурхи лолаҳои баҳор,
Бингари ҷои бусаҳоямро.

Шаб ҳама шаб ситораҳо бинанд,
Ни ду чашмам ситораборон аст.
Ва дилам дардманди ёрон аст,

То баҳори дигар нӣ медонад,
Ки чӣ пеш ояду чӣ хоҳад буд.
Манам инан мусофари раҳи дур,
Ба умеди баҳорҳо падруд!

Чӣ аҷаб

Чӣ аҷаб шукуфт бахтам,
Ки зи диданат шукуфтам.
Ҷами бе ту зистанро
Ба нӣ ҷуз ту метавон гуфтам?

Ту набудиву ғамамро
Ба наси дигар нагуфтам.
Ки чӣ пуршарор тай шуд,
Раҳи рӯзгори сахтам.

Дарраи

гулҳо

Зӣ гулбунӣ шукуфтаи ман,
Зӣ ёр,
Баяд аз ҳазор сол ҷудоӣҳо
Дидам тӯрову шодам аз ин дидор.

Зӣ ахтари шукуфтаи ман,
Зӣ ёр,
Дидори ту чу дарраи гулҳо буд.
Пуратру пурнишоту хаёлангез,
Рӯҳи баҳор булу чӣ зебо буд.

*Кавир — биёбон.

Реша

Гиёҳе, ки берангу бӯ буд,
Бо реша нандам.
Ба беғулаи* тира дураш фикиндам.
Ки беҳтар кунад рушт гулҳои боғам.

Зӣ ошноям,
Ни аз решаи худ накардӣ ҷудоям!»

*Беғула — гӯша.

Нақшбанд

Ба гули сурхи субҳдам савганд,
Ки дарахти шинаста дар тӯфон.
Ки давондаст реша дар дили хок,
Боз аз нав ҷавона* хоҳад нард.

Тухми кӯчак, ки гӯшаи лонаст,
Бишканад, ҷудае падида ояд.
Шавад он ҷӯча мурғани рангин,
Гарми парвозу ошиқи овоз,
Боғро пуртарона хоҳад нард.

Ва ҷаҳон аз таронаҳо зебост,
Чегмаҳо гарчи ноҳамоҳанг аст.
Ин шабу рӯз
Ин сиёҳу сафедро бо мо,

Гаҳ сари сулҳу гаҳ сари ҷанг аст.
Ва муаммон зистан ин аст:
Ки бисо нақшҳои пардаи тор,
Ва бидонем дар машокаши даҳр,
Ҳар кесе бандеи замона нашуд,
Ҳукимо бар замона хоҳад нард!...

Мо зи нерӯи хеш беҳабарем,
Нақшбанди* ҳазорҳо ҳунарен,
Ни ҷаҳонро кунем зеботар.
Ҳар нӣ рӯи замин замоне зист,
Бесамад, беасар набуду нест,
Ҳаст созанда ё ни вайронгар.

Мо ҳама зинда дар вучуди ҳаҷем,
Чӣ зиёдем мо ҳама бо ҳам.
Гар ҷудоем мо зи ҳам чӣ намен,
Зӣ худо, ҷои ин ҷудомҳо,
Най ба дилҳои пурбаҳонаи мо
Мурғи ишқ ошённа хоҳад нард?

Базми шеър

суруда

Ин таҳзаро тамоми хавдороро-
ни шеър суруди Хатлонӣ ин-
тизор буданд. Ва ниҳоят дар
рӯҳои иди фархундаи баҳор—
Наврӯз қасри маданияти шаҳ-
ри Кӯлоб намуди идона гирифт.
Ба ин ҷо аз деҳоти вилоятӣ
зинеда аз ҳазор нафар мухлисо-
ни шеър дилангези Лауреати
муқофоти давлатии Тоҷикистон
ба номи Абуабдулло Рӯдакӣ Ло-
ик Шералий ва суруду охангӯи
дилошӯби Артисти Ҳизматги-
шондаи Республика Давлат-
манд Ҳолов гирд омаданд.

Базмо котиби комитети пар-
тиявии шаҳри Кӯлоб Лабофат
Насридинова кушод. Сипас
Лоик Шералий аз эҷодии худ
шеърҳо хонд ва дар бораи масъ-
улаҳои мухталифу муҳими ай-
ёми бозсозӣ, ки ҳалли онҳо ба
пешрафти ҷамъият замина ме-
гурорад ва маънавияти инсонро
ғани месозад, ҳарф зад. Сароян-
даи хушдо Давлатманд Ҳолов
бошад суруду охангӯи тозааш-
ро аз рӯи ашъори Лоик Шера-
ли пешкаши ҳозирон гардонд.
Базми шеър суруд — ҳисобо-
ти эҷодии шоир ва санъатвар
дар назди меҳнатгашон ҳело
пурмазмун ва хотирнишин гу-
зашт. Лоик Шералий ва Давлат-
манд Ҳолов ниҳати неке доранд,
ки ин барномаи аҷоибӣ худро
ба дигар шаҳру вилоятҳои рес-
публика баранд ва ҳамчун тӯҳ-
фа ба соли сулҳ, соли ҷашни
70-солагии Инқилоби Октябр
ба мухлисонаи шеър суруд
пешкаш намоянд.

Дар шабнишинӣ шоирон Ҳақ-
назар Ғоиб ва Ашӯр Саодар низ

